

Dette forslag går ud på at give registrerede partnere adgang til at adoptere danske og udenlandske børn efter samme procedure og godkendelseskrav, som gælder for ægtefæller. Det forudsætter, at der ved adoption af udenlandske børn skal foreligge en bilateral aftale mellem de pågældende donorlande og Danmark om adoption til par i registreret partnerskab.

Beslutningsforslaget indeholder endvidere en opfordring til socialministeren til i vejledninger om særlig støtte til børn og unge udtrykkeligt at præcisere, at homoseksuelle par kan godkendes som plejeforældre.

Som bekendt følger det af den gældende lovgivning, at en registreret partner kan adoptere den anden partners barn, medmindre der er tale om et adoptivbarn fra et andet land. Denne mulighed for en stedbarnsadoption blev indført ved en lovændring i 1999.

Forslagsstillerne ønsker imidlertid nu at gå et skridt videre og give registrerede partnere mulighed for fremmedadoption af danske og udenlandske børn.

Regeringen kan ikke støtte dette forslag.

På et følsomt område som dette er det nødvendigt både at være forsigtig og være meget opmærksom på konsekvenserne for børnene af de lovændringer, der foreslås. Særlig udenlandske adoptivbørn har ofte en svær start på livet, og de har derfor et særligt behov for en tryk opvækst.

Jeg betvivler ikke, at homoseksuelle par også i mange tilfælde vil kunne give dem en god opvækst, men vi kommer ikke uden om, at det for disse børn vil kunne være en stor belastning, at de ud over de problemer, der kan være knyttet til det forhold, at de er adopterede, også er vokset op i et homoseksuelt parforhold og skal imødegå de fordomme, der desværre fortsat kan være knyttet hertil i vores samfund.

Enhver beslutning om adoption skal træffes ud fra, hvad der må anses for at være til barnets bedste, og det er vigtigt, at vi ikke er så optaget af at opnå ligestilling for homoseksuelle par, at vi flytter vores fokus væk fra dette helt centrale punkt. Formålet med adoption er at give barnet en god og en tryk opvækst, ikke at opfylde adoptivforældres behov for at få et barn.

Beslutningsforslaget indeholder også en opfordring til socialministeren til i vejledningen om særlig støtte til børn og unge udtrykkeligt at præcisere, at homoseksuelle par kan godkendes som plejeforældre. Opfordringen er en gentagelse af den opfordring, der blev tilkendegivet i

Retsudvalgets betænkning af 8. maj 2003 over beslutningsforslaget nr. B 65.

Socialministeren har i lighed med, hvad ministeren også har tilkendegivet i et svar til Folketinget, oplyst, at hun ikke finder, at der er behov for at få klargjort og præciseret reglerne om homoseksuelle pars mulighed for at blive plejeforældre. Baggrunden herfor er, at der ikke i sociallovgivningen er noget til hinder for, at homoseksuelle par godkendes som plejeforældre.

Regeringen kan således ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Det andet beslutningsforslag om adgang til stedbarnsadoption for registrerede partnere fra barnets fødsel er en opfølgning af Enhedslistens lovforslag fra sidste år, nr. L 119, som vedrører det samme emne.

Lad mig med det samme slå fast, at regeringen heller ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Da vi sidste år her i salen behandlede lovfor-slag nr. L 119, satte jeg spørgsmålstegn ved lovfor-slagets retssikkerhedsmæssige konsekvenser for den mulige far til barnet, der efter børnelovens regler jo har ret til at få sit faderskab prøvet indtil 6 måneder efter barnets fødsel, og som i udgangspunktet også vil kunne modsætte sig adoption, hvis den pågældendes faderskab derefter måtte blive fastslået. Jeg kan forstå, at det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, bl.a. har til hensigt at imødekomme disse betænkeligheder.

Løsningen skulle ifølge forslaget være, at stedbarnsadoptionen i første omgang gennemføres om en midlertidig adoption straks efter barnets fødsel og efter 6 måneder gøres permanent.

Det fremgår imidlertid ikke klart af beslutningsforslaget, hvori adoptionens midlertidige element består, da det forudsættes, at en midlertidig adoption har samme retsvirkninger som en egentlig adoption, ligesom det forudsættes, at adoptionen fastholdes også i de tilfælde, hvor en far efterfølgende får sit faderskab fastslået. Forslagsstillerne er i denne situation inde på, at faderen jo eventuelt skal have samværsret og barnet arveret efter faderen.

Som forslagsstillerne selv er inde på, rejser en sådan ordning nærmest uløselige problemer, ligesom den strider mod adoptionslovens helt grundlæggende forudsætning om, at retsforholdet mellem barnet og dets oprindelige slægt bortfalder ved adoptionen.